

12.2.2026

לכבוד: אמנון שמואלי, מנכ"ל רשות האוכלוסין וההגירה

הנדון: עצור את הגירוש לאתיופיה

מזה שנים ארוכות שבאתיופיה מתנהלת מלחמת אזרחים עקובה מדם. ישראל הכירה בחומרת המצב באתיופיה, ובנובמבר 2021 הודיעה כי אזרחי אתיופיה שמוצאם בחבל תיגראי יהיו מוגנים מפני הרחקה. ביוני 2023 נקבע כי לא יורחקו כלל אזרחי אתיופיה השוהים בישראל – וזאת לאור חוסר היציבות השורר במדינה כולה, המעמיד כל אזרח אתיופי שיושב למדינתו בפני סכנות רבות. בינואר 2024 החליט משרד הפנים להסיר את ההגנה מעל לאזרחיות ואזרחי אתיופיה השוהים בישראל ולהעמיד אותם בסכנת גירוש – וזאת על אף שהשלכות המלחמה עדיין מורגשות, ואף בניגוד מוחלט לעולה מחוות הדעת של משרד הפנים עצמו, בנוגע למצב באתיופיה. לא יתכן, שהחלטה שחוצת את גורלם של נשים, גברים וילדים – שנמלטו לישראל בחיפוש אחר חיים בטוחים בכבוד – תתקבל בצורה כה שרירותית, מבלי שייקחו בחשבון הסכנות המיוחדות הנשקפות לנשים וילדים.

כבר במאי 2024 פנינו אלייך בדרישה לעצור את הגירוש ולהגן על אזרחיות אתיופיה השוהות בישראל. קריאתנו עומדת בעינה – לא יתכן שמדינת ישראל תשלח נשים לתוך אזור מלחמה, בו האלימות המינית הפכה לכלי נשק.

עקב המשבר ההומניטרי הקשה באתיופיה, במאסר 2022 פרסמה נציבות האו"ם לפליטים קריאה לכלל המדינות שלא לגרש את אזרחי אתיופיה השוהים בשטחן בחזרה למולדתם. הנציבות הדגישה כי מדובר בסטנדרט מינימלי שצריך לחול עד לשיפור משמעותי במצב הבטחון, שלטון החוק וזכויות האדם באתיופיה. עמדה זאת של נציבות האו"ם לפליטים עדיין בתוקף. רק לאחרונה, ניתן צו ביניים בארצות הברית המקפא גירוש של פליטי אתיופיה בחזרה למולדתם, בשל הסיכון הנשקף לחייהם. בתאריך 4.2.26 משרד החוץ הישראלי פרסם בעצמו אזהרת מסע לצפון אתיופיה בעקבות חידוש

הקרבות באזור. בהינתן אופייה המתמשך והדינמי של הלחימה, התפשטותה לאזורים נוספים היא התפתחות בלתי נמנעת, ולכן הרחקה לאתיופיה בעת הזו עלולה להעמיד את המורחקים בסכנה ממשית לשלומם ולחיייהם.

במהלך המלחמה בחבל תיגראי תועדו מקרים רבים של אונס ואלימות מינית קשה כנגד נשים וילדים: חיילים מצבאות אתיופיה ואריתריאה, וכן מכוחות חמושים אחרים המשתתפים בלחימה תקפו נשים ממוצא תיגרי במהלך פשיטות על בתים ומקלטים; במקרים רבים האונס בוצע בפני קרובי משפחה וילדים; בחלק מן המקרים התקיפה המינית כללה הטלת מומים; וכן תועדו אקטים משפילים. כל אלו עולים לכדי שימוש באונס ככלי מלחמה לכל דבר. מציאות זאת מוכרת היטב לפקידי משרד הפנים, אשר ציטטו לאחרונה בהליכים משפטיים דוחות הטוענים כי כל הצדדים בסכסוך בחבל תיגראי נקטו באלימות מגדרית ובאונס ככלי מלחמה, וכן כי באזורים הנשלטים על ידי צבא אריתריאה תועדו מקרים של אונס בתמורה לאוכל ומגורים.

חשוב להדגיש כי בקרב אזרחיות אתיופיה השוהות בישראל ישנן גם נשים שנפלו קורבן לסחר בבני אדם: חלקן "נמכרו" ושועבדו מחוץ לשטח ישראל ונמלטו אליה¹, ואחרות מצאו את עצמן חיות בתנאי עבדות כאן בישראל.² מדובר בקבוצה פגיעה במיוחד, חסרת עורף משפחתי, אשר עלולה בסבירות גבוהה ליפול לקורבנות חוזרת. לישראל ישנה מחויבות מוסרית להגן על נשים אלו ועל ילדיהן שנולדו כאן והם ישראלים לכל דבר.

כנשים, כפמיניסטיות, בישראליות, אנחנו לא יכולות לעמוד מנגד. אנו קוראות לך להקפיא את הסרת ההגנה הקבוצתית מעל מבקשי ומבקשות המקלט מאתיופיה עד לשיפור אמיתי במצב במדינה.

¹ אונס מכות והרעבה: הנשים שנחטפו ועונו, מצאו בית בישראל – ועומדות בפני גירוש, כאן חדשות, 2020
² מ' נמכרה לגבר ישראלי, ילדה את בתם והפכה קורבן להתעללות. היא לא היחידה, הארץ, 2021

משפטניות למען צדק חברתי
حقوقيات من أجل العدالة الاجتماعية
WOMEN LAWYERS FOR SOCIAL JUSTICE

PHYSICIANS FOR HUMAN RIGHTS
رופאים أطمباء لحقوق الإنسان
ISRAELI HUMAN RIGHTS

שוות • WIPS

לקידום נשים בזירה הציבורית

על החתום:

אחותי – למען נשים בישראל; איגוד מרכזי הסיוע לנפגעות ולנפגעי תקיפה מינית; איתך מעבי – משפטניות למען צדק חברתי; א.ס.ף – ארגון סיוע לפליטים ולמבקשי מקלט; אשה לאשה – מרכז פמיניסטי חיפה; המוקד לפליטים ולמהגרים; המטה למאבק בסחר בנשים ובזנות; מרכז רקמן לקידום מעמד האשה, הפקולטה למשפטים אוניברסיטת בר אילן; רוח נשית – עצמאות כלכלית לנשים נפגעות אלימות; רופאים לזכויות אדם; שדולת הנשים בישראל; שוות – לקידום נשים בזירה

הציבורית במכון ון ליר